

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER, — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f 8,— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35
ADVERTENTIES: PER VAK f 8,— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
22STE JAARGANG — 22 MAART 1950 — 6 BLZ. No. 18
HOOFDREDACTEUR: G. J. VAN DER GRINTEN. GRIFFIER: W. E. RÖELL.
REDACTEUREN: H. G. SENF — R. L. BOSCH — G. H. HOFSTEDÉ — D. VAN WOERKOM —

REDACTIONEEL

Het is met woorden in Delft vaak een beetje moeilijk. Boven onze technische deuren staat: „Niet kletsen, maar cijferen”. Wij willen U nu eens onderhouden over de zwarte en de witte kant van deze leus:

Zwart is dat er soms niets gezegd wordt als er echt een vlotte speech uit zou moeten rollen; dat er een andere keer een vlucht in de beeldspraak kan ontstaan met de meest noodlottige gevolgen; dat tenslotte op een Corpsvergadering de pointe van een heel betoog kan wegglijpen, omdat de opponent het allemaal zo moeilijk zegt.

Wit is dat we zo volkomen kunnen genieten van een goede rede, een best verslag, of een vlammende discussie.

Daar gaan we met plezier een avondje voor zitten. Hele rijen gezichten die opeens interesse gaan vertonen. Allemaal met zoiets van: „zozouikhetnouookwillenzeggen” op het voorhoofd.

Dit heeft de redactie allemaal bedacht op de Corpsvergadering. Die goeie rede... nou ja. Maar dat beste verslag was er. De Delftse Studenten Raad legde er eer mee in. Wij vonden dat er nooit genoeg Corpsleden aanwezig hadden kunnen zijn om hier te horen verkondigen wat het Corps voor hen kan betekenen.

Wel hadden we de indruk dat het voor de insiders slechts oud nieuws was. En juist toen de zaal er een beetje in begon te komen ging de president weer potdicht. Als Jan er niet geweest was, had iedereen nog op tijd voor de nachtvoorstelling kunnen zijn.

Later, achter de koffie beneden, zagen we een ongewoon aantal ernstige gezichten. Kwam dat nu alleen door dat appèl aan het verantwoordelijkheidsgevoel van ieder persoonlijk, dat nog nooit zó dringend is geweest? Het was zeker de voornaamste reden.

Maar we hadden beslist beter kunnen slapen, wanneer de viering van de Corpsdiëns op nóg feestelijker wijze was aangekondigd.

We moesten onwillekeurig denken aan die keer dat we bij Philips II zaten te borrelen, en toen opeens die man met dat grijs-gauwe gezicht, die kwam zeggen dat de Armada aan flarden was geschoten...

Kom nou, mijnheer de President, zo'n vaarjool is toch iets lolligs?

En nu stopt het Redactioneel even voor iets dat U heel goed moet weten:

Elders in dit blad vraagt de Senaat Uw aandacht voor het Universitair Asyloffonds. Van deze plaats worde deze oproep ten volle ondersteund.

Wanneer U met alle geweld laks wilt zijn, doe het dan op een ander gebied. Hiet moet U meteen betalen!

Het Corps heeft een taak, U heeft daarom een plicht!

Op een Spiegelei na zit heel Appollo nog in de redactie-pan. En omdat het toch alemaal neerkomt op gestrijk, geblaas, gedans en gepraat, zouden we het maar bij dat eitje willen laten.

Wanneer U nu goed begrepen hebt, waarom we zó'n begin schreven, en toen een tijdje over iets anders praatten, dan voelt U ook het slot aankomen:

Als wij U goed begrepen hebben, Heren van Debating, dan staat bij U de kwaliteit van de Inleiding helemaal bovenaan met vergulde letters.

„Geen Kwaliteit, dan óók geen Inleiding”, schijnt Uw devies te zijn.

Wat zou er gebeuren, wanneer U aan het debatteren zélf eens wat meer aandacht ging schenken?

Geloof U niet dat we dan bij al die rok- of jacquetmanifestaties een beetje geruster op onze stoelen zouden zitten?

'T STOEPJE

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Ongetwijfeld wilt U me wel enige plaatsruimte afstaan voor een persoonlijk woord, namens de Heer van der Grinten en mijzelf, tot

Mijnheer de Secretaris van het Bestuur van de Sociëteit „Phoenix”.

Gelooft U toch in elk geval, dat wij het werk van de Commissie van de Bibliotheek belangrijk achten. Zowel de Heer van der Grinten als ik was tot nog toe tevreden over de resultaten van haar arbeid; we zijn er van overtuigd dit voorlopig nog wel te kunnen blijven. Niettemin is het voorstelbaar dat U nog enige van de allerbesten aan de belangen van de bibliotheek wenste te verbinden. Wij zijn dan ook geen van beiden verbaasd, dat daar de leden niet over geraadpleegd zijn — zij zullen Uw keuze zonder twijfel toejuichen. Het doet ons alleen allebei verwonderlijk aan dat U op deze bijzondere wijze, in het openbaar, hebt willen uitnodigen in de Commissie zitting te nemen: n:l: door ons als leden van deze Commissie voor te hangen. Hiermee noodzaakt U ons U ook in het openbaar te antwoorden: „Neen” (namens de Heer van der Grinten) en nog eens „Neen” (namens mijzelf). Met spijt, maar... geen tijd.

N. LUNING PRAK.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Gaarne zag ik dit antwoord, gericht aan den Heer N. L. Prak, geplaatst.

Mijnheer N. L. Prak.*

Toevallig las ik Uw stukje, een brokje poëzie, waarin de ene confidentie de andere volgt.

Allereerst acht U het werk van de Commissie voor de Bibliotheek belangrijk; ik verwacht niet anders van U, Mijnheer N. L. Prak.

De waardering welke U voor Uzelve koestert lijkt mij zacht uitgedrukt pretentieus, en dat terwijl U tot voor enige dagen Uw peentjes beneden verteerde; hoe kunt U zo'n bout gevoel funderen?

U deelt mij tenslotte mede, dat U tot Uw spijt geen tijd hebt. Dit verwondert mij ten zeerste: Hoe kunt U er dan toe komen een stukje te gaan schrijven, waarvan het lezen van het antwoord weer Uw kostbare tijd zal opeisen. Dat spijt mij, te meer daar ik hieruit moet opmaken, dat U op deze, een geforceerde, manier tracht voor ons blad, dat U wel zeer na aan het Hart moet liggen, copie te vinden. Jammer, Mijnheer N. L. Prak.

E. VAN RHEDE VAN DER KLOOT.

* Leze ook Joost.

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dank ik voor de op zo spontane wijze afgestane plaatsruimte.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Staat U mij toe dat ik, hoewel dit een wellicht ongepaste lichtstraal werpt in het binnenleven van Uw boezem, mij met iets persoonlijks dat echter naar mijn mening voor sommigen van betekenis is en derhalve waard in Uw orgaan te worden opgenomen, te richten tot den heer Bosch.

Mijnheer Bosch.

U hebt goed praten, U kunt mooi schrijven, U verdeelt het werk, Uw typt Uw correspondentie, U nipt aan Uw glaasje, U vult een kamer met Uw oûbollige leut, U leurt Uw cultuurpraatje, U schenkt in en sigaretten, U doet Uw werk, U leest de ingezonden stukken met stemverheffingen, met verve voor.

Goed, goed.

Mijnheer Bosch.

Ik ben niet kwaad op U: U doet Uw plicht, maar in één ding bestrijd ik U: de ingezonden stoepjes behoeven noch omgewerkt, noch afgewezen te worden. Nog nimmer immers wisten wij de hand te leggen op zoiets..... in reïncultuur. Het moet zo zonder meer worden afgedrukt tot leringhe ende vermaeck.

Dag Lourens!

Mijnheer de Hoofdredacteur dank, dank, dank

U wel.

F. P. van Groningen.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Het grubbelt om de knieperende bonkerd, — als ik dat zo zeggen mag — de zwapperende gulpen garotteren en pijauteren daar binnen om en om.

Mijnheer van Groningen.

Volkomen ben ik het met U eens, de stoepjes moeten zo afgedrukt worden, niet om hunne waarde of waardeloosheid zelve, maar om het licht dat er op heeft willen laten schijnen. En Mijnheer van Groningen als U toch rept van het woord „leringhe” dan rest mij slechts concreet te worden en de stoepjesschrijver een boek van Ter Baak te lenen waarin de woorden „ressentiment” en „rancune” zo veelvuldig voorkomen. De beantwoorder mag een oude jaargang lenen waaruit zou blijken dat een slecht stoepje nog wel goed — zelfs uitstekend — kan worden beantwoord, mits.....

Neen Mijnheer van Groningen, dit niet opgeschreven want „Wie nog een moraal verwacht die heeft het niet verstaan.”

En Mijnheer van Groningen, terwijl beide „heren” enige „leringhe” trachten aan te kweken, laten wij dan ons „vermaeck” zoeken in de boezem waar U zoeven van gewaagde, daarom

„Goede morgen Mijnheer van Groningen!”

R. L. Bosch.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Soms is een stoep een man te glad

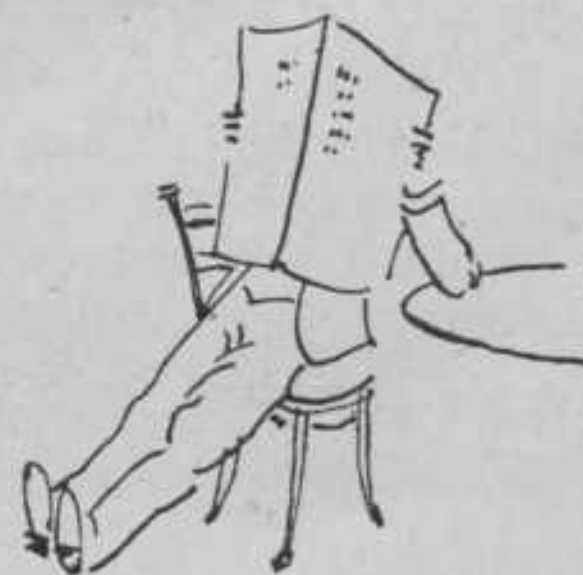
Hij valt er af; zijn grootheid is verdwenen.

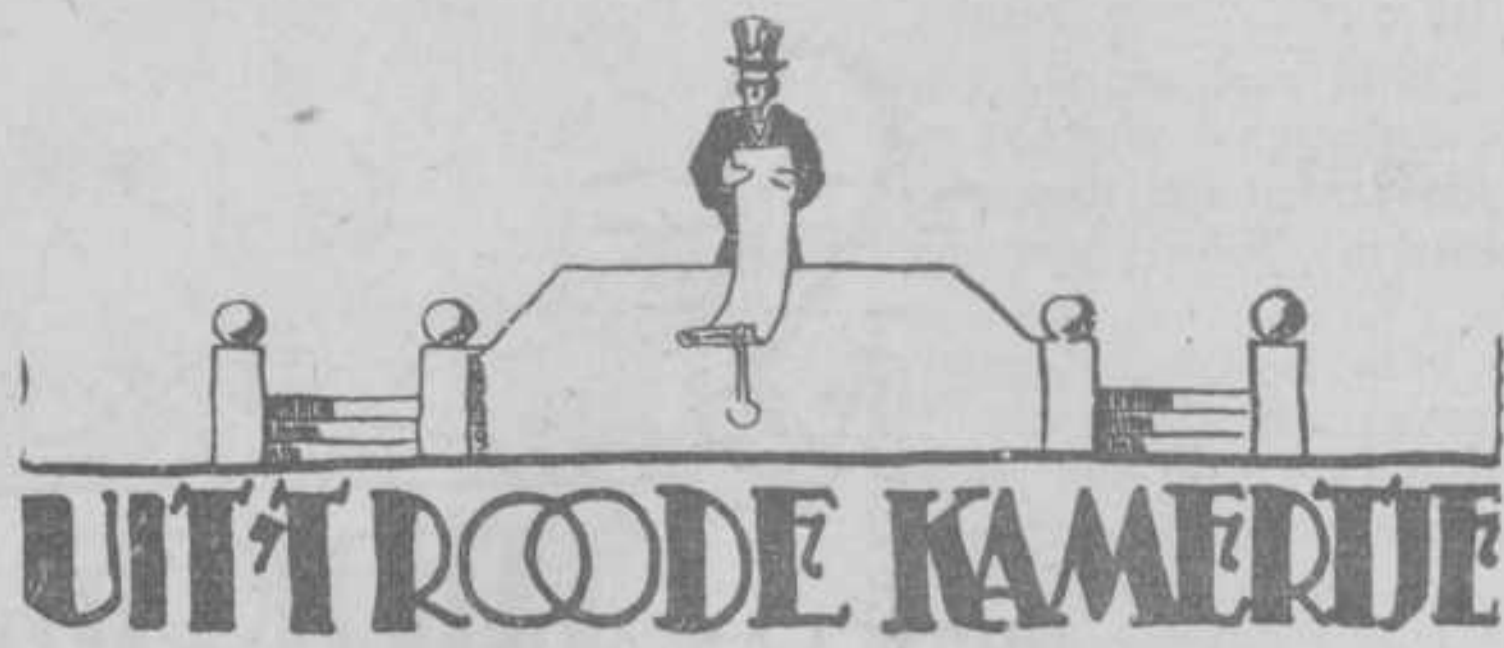
Ware hij een haas: hij kieze het hazepad

Of gaat heen gelijk een hond: de staat tussen de benen.

Mijn dank.

R. L. Bosch.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat deelt een ieder die zich niet onbetuigd wil laten bij de vreugdevolle viering van den Honderd en tweeden Diës Natalis van het Delftsch Studenten Corps het volgende mede:

DONDERDAG 23 MAART recipieert de Senaat van 16 tot 17.30 uur op de Senaatskamer.

Des avonds te 24 uur zal de President zijn Diësrede uitspreken in de benedenzalen van de Societeit „Phoenix”;

Waarna het Eerste-jaar zijn geest in een kleine Comedie zal uiten.

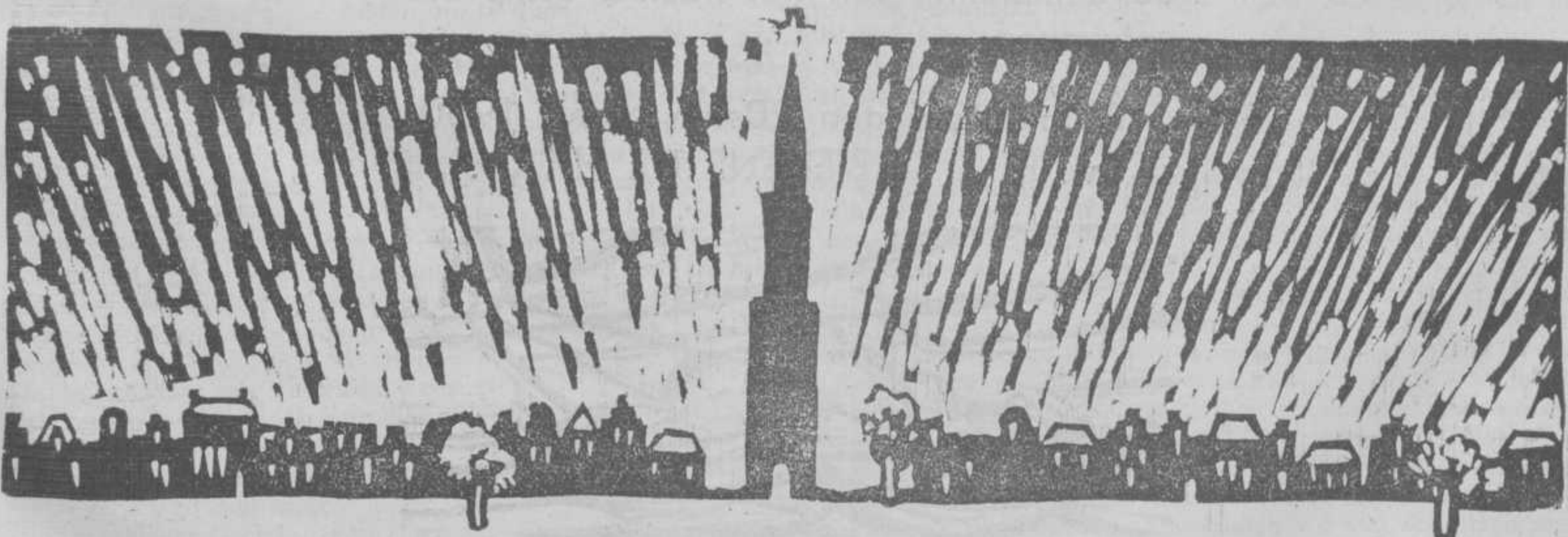
VRIJDAG 24 MAART zal de Senaat zich om 10 uur voor de Societeit „Phoenix” inschepen en met zijn vloot zich opmaken voor een bezoek aan zijn ingelanden; dit onder de bezielende aanvoering van Hoofd Buiten Schout bij den Nacht Des Mandeës.

Te 17.00 uur zullen de leden zich kunnen scharen in de borrelkringen van hun Onderverenigingen en Disputen; Om daarna gezamenlijk te 18.30 uur bij het Collation aan te zitten.

De avond wordt doorgebracht met een geheel nieuw kroegjesspel.

Een Kroegjool zal dan het feestelijk einde zijn van deze Diës-viering.

Namens den Senaat,
J. D. BIERENS DE HAAN.

PROCLAMATIE.

Hoe verheugd is de Senaat,
Schaart U achter zijn Banieren!
Deelt in zijn vreugde,
Aanschouwt „d'Ecliptuys”

Te lang duurde het reeds, dat de Senaat
zich slechts door zijn boodschappers liet in-
lichten over de dankbare blijheid zijner in-
gelanden.

Hoe heftig was niet zijn brandend verlan-
zelf te gaan aanschouwen het werk dat de
nazaten zijner voorvaderen wrochtten.

Des te groter is zijn vreugde nu in staat te
zijn de gemeente van zijn genegenheid voor
den Senaat te kunnen laten blijk geven.

Doch genereus bleek men, toen de Senaat
kond deed van zijn voornemen om woon-
steëen en hoven met een bezoek te
vereeren:

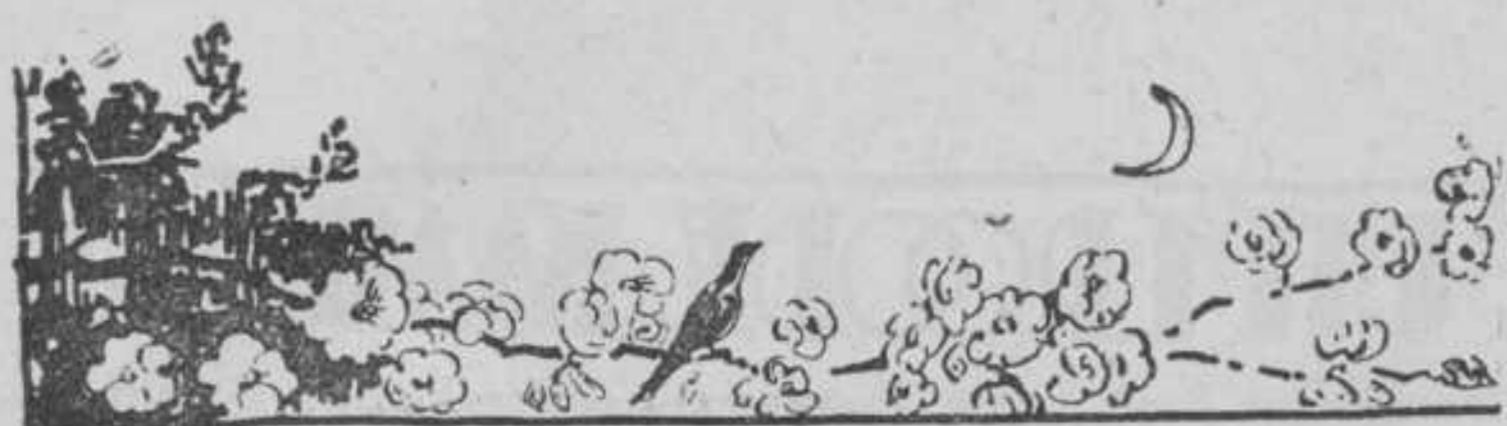
Eerbiedig was de toon der missive waarin
den Senaat gevraagd werd zich door zijn
volgelingen te laten vergezellen, om zo
zijn ommetocht luister bij te zetten.

Zo roept de Senaat zijn getrouwen op
om zich Vrijdag 24 Maart des ochtends
te 10 ure voor de Societeit „Phoenix” op
hunnen fregatten in te schepen en het
vlaggeschip d'Ecliptuys” onder aanvoering
van Hoofd Buiten Schout bij den Nacht
Dez Mandees te volgen.

Een vlootschouw zal worden afgenomen!
Vele zijn de orden en eretekenen die
de bemanning van het fraaiste schip zal
ontvangen.

Opgesteld den 20sten Maart 1950.
w. g. J. D. BIERENS DE HAAN.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

AAN DAPHNE.

Goed, tooi mij met de narrekap,
Omdat ik met de zotteklap
Des dwazen niet kon schromen
Te tornen aan de doornenhaag,
Dat ik er aan te rukken waag
En aan het loof der bomen.

Omdat ik achter 't bladerdak
In glanzend diepe kleuren,
Dat het mij in de ogen stak
Een rode roos wist geuren.

Gij die voorbij gaat, wees gegroet!
Men zal U niet genaken
Zo Ge slechts op de landweg blijft
En niet hieraan wilt raken!

Ga rustig voort Uw eigen pad
Of wandel naar het duin,
Dat niets U naar de haag toch drijft,
Daar is des buurmans tuin!

Doch hij, hij die ooit om zich heen
Een wondertuin zag bloeien,
Hij kan een rode roos alléén
In vrije grond zien groeien.

Noem mij een dwaas,
En mijn gedaas
Om sprookjestuinverleden
De steekvlam van een puberteit,
Die in zijn ongebreidelheid
Nóg flakkert, in het heden.

Noem mij een dwaas,
Indien een waas
Van tere elfenhuizen
Als pluizen in een bloemenbed
Mij tot op dit moment belet
Een dromenland te verguizen.

Vele eeuwen geleden was het bij sommige volksstammen niet ongewoon wanneer zij in het vuur iets meer zagen dan een nuttig middel om hun maaltijden op te bereiden en zelfs nog in de 18de eeuw was het vuur één van de vier hoofdelementen waaruit de kosmos bestond.

En al mag het vuur tegenwoordig gemeengoed geworden zijn, daarom alleen al is het bedroevend te constateren hoe eerstejaars niet hiermede wisten om te gaan.

Immers als er één traditie is die bestaansrecht heeft, is het zeker de krantenverbranding, waarvan de oorsprong bekend hoort te zijn. Temeer daarom is het te betreuren dat deze zo'n onbevredigend verloop heeft gehad. Wel nimmer heeft de pyromanie van het eerste jaar, met de hun zo eigen virulente sporen van puberteit, een dergelijke waardeloze vertoning te zien gegeven.

Hoofdzakelijk dient de oorzaak dus in het tweede jaar gezocht, want zij zijn het voornamelijk, die de zin van traditie moeten overbrengen op het hun volgende jaar.

Een verwaarloosde aandacht voor de opvoeding van het jongste jaar wrekt zich onvermijdelijk.

De Woensdag van diezelfde week is Prof. Waterink hier gekomen om voor de Debating Club een inleiding te houden. Het was goed een zo enthousiaste spreker in ons midden te hebben; een polemisch betoog door een plezierige inleider, wat wenst men nog meer?

Als iedere toepassende psycholoog zo vertrouwenwekkend was als Prof. Waterink, de „geestelijke hygiëne" zou niet van de lucht zijn.

Maar met alle respect, de Delftenaar eigen, voor analyse (in

Daar, wordt door blad noch doornenhaag
Het zonlicht weggedrongen;
God zendt het licht recht naar omlaag,
Verworden noch verwrongen.

Ik weet, God heeft niet veel te doen
Met strijkende Hongaren,
Slechts heb ik even zitten staren
In de bodem van een glaasje wijn,
Ik vroeg Hem toen,
Of feeën wezens zijn
Of schijn.

Een antwoord heb ik niet gekregen,
Want de godvergeten realiteit
Die ons van droombedrog bevrijdt
Heeft mij weer vaste grond gegeven:
Bodem, van een reëel gevang,
Ach God, wat zijn de mensen bang
Te leven.

Een nar aan 's konings hof mag velerlei beweren,
Zijn pak schijnt mij te passen, wat zou het mij ook deren
Zo ik U al ronduit zeg: een fee
Kan soms nog wel iets leren...
Als zij te snel vermoedt, op zoek naar ene sponde,
Een grote paddestoel, op zachtbedauwde gronden,
Dat zij... het alreeds heeft gevonden.

Straks doet mij vast mijn zottenwaan
Een grote tuinschaar halen;
Dan gaat de doornenhaag eraan,
Die heeft er al te lang gestaan
Te dreigen, en te pralen.

Dan zullen de doornen mij steken,
Maar ik zal mij wreken
En knippen, grote stukken,
Want in mijn tuin geldt de wet,
Dat een knaap een roos mag plukken.

Ik wens bij niets mij neer te leggen,
Wat rest mij verder nog te zeggen,
Dan

AG?

Eigenlijk het aangenaamste is
Als men zonder schaamte is
Dat is: niet tezamen is
Ofwel zonder dame is.

PRAK.

de ruimste zin) menen we met enkele debaters des inleiders zwakke plek gevonden te hebben in de volmaakte afzondering van een bepaalde sector in het geestesleven van de mens.

Ware het niet dat de president van Debating reeds in het gelukkige bezit was van een hamer, hij zou slechts één verdieping hoger er een kunnen vinden alwaar dit instrument frequenter en luidruchtiger werd gehanteerd. Met succes evenwel want de versiering van de Doelen op het Apollobal was een ware lust voor het oog.

In „Bint" beschrijft Bordewijk voortreffelijk het resultaat van het systeem van de directeur van een middelbare school met als stelregel niet tot het niveau van de leerling af te dalen, doch deze juist op te trekken tot hemzelf.

En wanneer de Rector-Magnificus dan in zijn toespraak dingen niet zegt die de beantwoorder erin meent te moeten zoeken, dan lijkt ons dit niet in overeenstemming met het bovenstaande.

Als zelfs de Rector-Magnificus de T.H. eens laat voor wat zij is, dan dient bij de beantwoording dit curieuze feit dankbaar aanvaard te worden. Maar erger dan deze „slip of the tongue" was wel de reactie van de zaal. Daar het onwaarschijnlijk lijkt, dat de dames door handgeklap hun instemming betuigden, is het duidelijk dat er Corpsleden zijn, die menen op deze onbenullige wijze hun standpunt duidelijk te moeten maken.

Dat van de enkelen die op het bal zonder dame verschenen zijn de meesten een onvermogen — en dit is niet economisch bedoeld — aan de dag leggen, is te begrijpen en met al hun „Bonne mine etc." zijn zij niet te benijden, erger was het te moeten constateren, dat sommigen de misselijke mentaliteit bezitten zich van hun meest ellendige zijde te tonen aan het bijzondere gezelschap dat op het bal aanwezig was. Kiesheidshalve zullen we hier het zwijgen toe doen, maar bij herhaling van deze geesteloosheid zullen we niet schromen man en paard te noemen, opdat een duidelijke scheiding tussen Corpsleden en klanten voor de psychiater gehandhaafd blijve!

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat deelt mede, dat groepen van tien (of meer) Tweede-jaars tot Dinsdag 4 April a.s. in de gelegenheid gesteld worden bij den Senaat kandidaten voor te dragen voor de functie van

Commissaris-B

in de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1951.

Namens den Senaat,
J. D. Bierens de Haan, Secretaris.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat deelt mede, dat hij zijn girorekening en administratie ter beschikking stelt van alle leden, die het werk van het Universitair Asyl Fonds willen steunen.

Op de Corpsvergadering van Donderdag 16 Maart j.l. is besloten dat op de Corpsrekening van ieder lid, die niet binnen veertien dagen na deze den Thesaurier van den Senaat mededeling heeft gedaan zulks niet te willen, zes gulden bijgeschreven zal worden ten bate van het U.A.F.

Dit bedrag kan van 30 Maart tot en met 5 April a.s. van 17.15—19.00 uur op het Senaat-archief voldaan worden, doch liefst op gironummer 26866.

Namens den Senaat,
J. D. Bierens de Haan, Secretaris.

Iedereen kan zich thans laten laten verzekeren bij een door studenten gedreven assurantie-bureau!

HET STUDENTEN ASSURANTIE-BUREAU

houdt als agent op voor verschillende maatschappijen op het gebied van levens-, brand-, inbraak-, ongevallen- en andere verzekeringen.

Voor inlichtingen en verzekeringen wende men zich tot:
J. W. GOOZE ZIJL, Koornmarkt 38, Telef. 2169

Voor Fotograaf...

Reijken
KOORNMARKT 72
TELEFOON 1765

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

Bloembinderij
„FLORAL ART”
Binnenwatersloot 11
Telefoon 980
Delft

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde,
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstr. 40, Tel. 550302
Den Haag

Voor APARTE KLEDING en HERENMODE ARTIKELEN
IN HET BETERE GENRE

Fa. A. J. VOS

Markt 14-16-18 Delft - Tel. 322

Speciaal adres voor AVONDKLEDING NAAR MAAT

